

TEZAUUR LITURGIC

22 IULIE

**PARACLISUL
SF. MUCENIȚE
MARCELA
DE LA HIOS**

HIOS, 1993

22 ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΧΙΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' ἐούων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἐν δεινοῖς καὶ περιστάσεσι δεῦτε, τῇ τῆς
Μαρκέλλης θαυμαστῇ ἀντιλήψει, πάντες
καταφύγωμεν κραυγάζοντες· Ἀθληφόρε λύτρωσαι,
τοὺς προστρέχοντας πίστει, τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου,
καὶ γὰρ Χριστῷ παρρησία, τῇ πορφυρᾷ σου καὶ
μαρτυρικῇ, λαμπρᾷ ἐσθῆτι, Παρθενομάρτυς
παρίστασαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα, ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σωτῆρα δυσώπει πάντων Θεόν, Μαρκέλλα
ἀπαύστως, καὶ ἐξάγαγε συμφορῶν, τοὺς πίστει
προσελθόντας, καὶ εὐλαβείᾳ πάσῃ, ὑπὸ τὴν σκέπην
σου Μάρτυς, Κυρίου πανένδοξε.

Ὅλος ὑπάρχω τῇ ἐμμονῇ, προσβλέπειν ἐν βίῳ,
παρερχόμενα καὶ θνητὰ, τὸν νοῦν ἀνόρθωσόν μου τὰ

ἄνω, βλέπειν Μάρτυς ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ ᾧ κατεσκήνωσας.

Ίατρεύεις ἀπάντων πάθη πολλά, θεράπευσον ὄθεν, σὺν τῷ σώματι τὴν ψυχὴν, τῶν σὲ φωνούντων πόθῳ, Μαρκέλλα καλλιμάρτυς ἐπιστάσια σου.

Θεοτοκίου.

Χαῖρε ἀπάντων μόνη ἐλπίς, διάσωσον πάντας, τοὺς ἐν πίστει καὶ ἀκλινεῖ, προσφεύγοντας ἐλπίδι, Παρθένε Θεοτόκε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ Σου.

Ῥοδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σῶσον Μάρτυς Κυρίου τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ἐν ἀληθείᾳ καὶ πόθῳ Μαρκέλλα πάνσεμνε· ὡς ἂν σωθέντες πρεσβείᾳ σου, προσβολῶν τοῦ ὄφους, Χριστὸν δοξάζομεν.

Ῥοδὴν σχοῦσα καρδίαν, ταῖς νοηταῖς λάμπησι, καὶ θεωρίας ἐκεῖθεν Μαρκέλλα καλλίνικε, ἔκλινας τὴν κάραν σου, τῷ σῶ πατρὶ τῷ βαναύσῳ, ἀπελθοῦσαν καρὰν πρὸς τὴν οὐράνιον.

Λιμένα σε θεῖον ὡς ἀληθῶς ἔδειξε, ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὄθεν καταφεύγομεν τῷ ναῶ σου, Μαρκέλλα λαμβάνοντες, ἐκεῖθεν γαλήνην ἀστασίαστον.

Θεοτοκίου.

Ῥοδὴν ὑπεραγία Παρθένε Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὴν παναθλίαν ψυχὴν μου, ἀγνή ἐπίσκεψαι, καὶ καθαρὰν αὐτὴν, δεῖξον μετανοίας δάκρυσι, αὐτὴν εὐπρεπίζουσα.

Διάσωσον, ἐκ πάσης ἐναντίας περιστάσεως Ἀθληφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ παρρήσια σου προσφεύγοντας, καὶ σὲ φωνοῦντας καλλιμάρτυς Μαρκέλλα.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πηγὴ θαυμαστὴ ἰάσεων γέγονεν, Μαρκέλλα σεμνή, ἡ πέτρα ἣ σὲ ἐδέξατο, ἰᾶται γὰρ τοὺς ἅπαντας, τὸ ἐκ ταύτης κεόμενον ὕδωρ, καὶ χρισμένους εὐλαβῶς, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γεγηθότες βοῶμέν σοι, Μαρκέλλα ἐκλύτρωσαι, τοῦ δολίου δράκοντος, καὶ διατήρει ἀσινεῖς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Γέγονας νύμφη τῷ Κυρίῳ, ὡραία ᾧ Μαρκέλλα πανέντιμε, τῇ στολῇ τοῦ αἵματος περιβεβλημένη, καὶ τὴν τῆς παρθενίας λαμπάδα βαστάζουσα.

Ὅθεν τοὺς προστρέχοντας πανταχόθεν, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, ἀφύπνισον ἐξ ὕπνου ἀγνωσίας, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίου.

Ῥῶσιν δίδου πανάμωμε, ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, καὶ κακῶν τὰ σκιρτήματα, ἀφάνισον καὶ τούτων, τὴν ὁμίχλην διάλυσον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τιμία σου κεφαλή, εἰς τὴν θάλασσαν ῥιφθεῖσα, ἀγιάζει τὰ ὕδατα, καὶ γὰρ χειρὶ πατρῶα ἐτμήθης, διὰ τὸν κτίστην σου.

Σκέπε νῦν ἡμᾶς, ὦ Μαρκέλλα θεοδόξαστε, ἵνα σου τὰ θαύματα ἀεὶ, κηρύττομεν λυτρούμενοι, πάσης θλίψεως.

Σωτῆρα Χριστόν, κόσμου παντὸς ἀγαπήσασα, τούτῳ ἐπομένη, καλοῦντος ἡῶν τὸν Σταυρόν, Παρθενομάρτυς Μαρκέλλα τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίου.

Ἦθλησας σεμνή, τοῦ Θεοῦ Μητέρα θεόνυμφον, καλοῦσαι καὶ λέγουσα θερμῶς· Θεοτόκε καιρὸς βοηθείας βοήθει μοι.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Τρωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ βέλει Μάρτυς, τὴν τρωθεῖσαν χειρὸς πατρῶας τόξῳ, σὲ ἱκετεύω τὴν θεόφρονα Μαρκέλλαν, τὰ τραύματά μου θεράπευσον, καὶ ἀσθενείας τῆς ψυχῆς, τῇ χειρὶ σου εἰς τέλος ἀφάνισον.

Ῥράϊσμα καὶ κλέος τῆς Χίου, ἀνεδείχθης καὶ σέμνωμα θεῖον, τῶν πρὸς τὴν σὴν δ' ἀφορώντων πρεσβείαν, ὄντως καταφύγιον καὶ προστασία ἀρραγῆς, ἐκ μέσου ἡμῶν ποιοῦσα τὰ σκάνδαλα.

Ἱατρεῖον νοσημάτων ἐφάνη, ὁ ναὸς σου ἄμισθον τοῖς πᾶσι, καὶ δεινῶν καὶ κακώσεων πλείστων, ἐνταῦθα τὴν λύσιν λαμβάνομεν, Ἀθληφόρε Κυρίου νύμφη Χριστοῦ, οἱ προστρέχοντες ἐνταῦθα ἐκ πίστεως.

Θεοτοκίου.

Γενόμενον ἐν πολλοῖς πειρατηρίοις, Θεοτόκε ἀνύμφευτε Μῆτερ, σῶσόν με Κόρη τῇ Σῆ συμπαθεία, σὺν Μαρκέλλης πρεσβείαις, ἣν κέκτηται, Χίος ὡς κλέος ἀληθῶς, καὶ θεῖον θησαύρισμα Χάριτος.

Διάσωσον, ἐκ πάσης ἐναντίας περιστάσεως Ἀθληφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ παρρησίᾳ σου προσφεύγοντας, καὶ σὲ φωνοῦντας καλλιμάρτυς Μαρκέλλα.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἱατρεῖον νοσημάτων νῦν γέγονεν, καὶ τῶν κλονουμένων Μαρκέλλα τὸ ἔρεισμα, ἡ σὴ πέτρα ἡ σεπτὴ καὶ ἁγία σου σορός· ἀλλὰ πάντοτε ἀκλινῶς, τοὺς προστρέχοντας αὐτῇ, ἀτρώτους τῷ ὕδατι φύλαττε, ἐκ κινδύνων καὶ κακῶν ὀλεθρίων, ἐποπτεύουσα ἐξ οὐρανοῦ, καλλιμάρτυς συμπαθῶς αὐτούς.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Ὑπομενὼν ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δέησεώς μου

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθηνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 21: 12-19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δύνησονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντισητῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Νύμφη καλλιπάρθενε, τοῦ ἄνω δόξης νυμφῶνος, Μαρκέλλα καλλίνικε, βέλει πρῶτον τέτρωσαι, διὰ τὸν κτίστην σου, νοερῶς βλέπουσα, τὸν ἐν σοὶ Νυμφίον, ἀγιάζεις τῇ πληγῇ σεμνῇ, θαλάσσης ὕδατα, ταῖς μαρμαρυγαῖς τοῦ σοῦ αἵματος, σὺν τῷ βέλει τρέχουσα, καὶ διωκομένη, καὶ φεύγουσα, ξίφει τοῦ πατρός σου· μὴ ἄλλως δυναμένη δὲ φυγεῖν, κατακαλύπτει ὁ βράχος σε, καὶ τὴν κάραν τέτμησαι.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀλγηδόνα παντοίων καὶ δεινῶν ὀλεθρίων καὶ πάσης θλίψεως, καὶ φθόνου τῶν δαιμόνων, καὶ μίσους τῶν ἀνθρώπων, Μαρκέλλα διάσωζε, τοὺς προστρέχοντας αἰεὶ, τῇ πέτρᾳ τῇ σχισθείσῃ.

Νοσημάτων ποικοίλων χαλεπῶν καὶ κινδύνων Μάρτυς καλλίνικε, τοὺς πόθῳ προσιόντας, τῷ ὕδατί σου ῥῦσαι, καὶ παντὸς διαφύλαττε, ἐν πάσῃ ὥρᾳ κακοῦ, τοὺς πίσει σὲ τιμῶντας.

Ἀγιάσματος θεοῦ, καὶ πηγῆς τῶν ἰάσεων ἢ σορός σου γέγονεν, Μαρκέλλα πρόξενος, τῇ νήσῳ ἐν τῇ Χίῳ, ἣτις αἰεὶ καταφεύγει, σοὶ Μάρτυς πολυάθλε, ἔνθα σῶμα τὸ σεπτόν, ἡ πέτρα καλύπτει σου.

Θεοτοκίου.

Πασῶν τιμιωτέρα ὑπάρχεις Σεραφεῖμ Χερουβείμ τε καὶ ἄνω τάξεων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, Προφητῶν Ἀποστόλων δε, Ἱεραρχῶν Πατριαρχῶν, Χριστοῦ Θεοῦ Μήτηρ

Ὁδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Σκέπε οὐρανόθεν, τοὺς ἀκλινῶς ἐν ἐκάστη ὥρᾳ προστρέχοντας, τῷ σεπτῷ σου ναῷ, ἔνθα ἐνήθλησας, καὶ ἐν πέτρᾳ τῇ σχισθείσῃ.

Οὐρανόθεν, ἐφαπλοῦσα τὴν προστασίαν σου, Μάρτυς καὶ ἐκεῖθεν τὰς ἰάσεις, διὰ τοῦ σοῦ ὕδατος δωρουμένη, εἰς τέλος μὲ θεράπευσον βοῶ σοι.

Ἰασαι νύμφη Κυρίου, τὴν παναθλίαν ψυχὴν μου, σὺν τῷ σώματι ναὸν αὐτὴν ποιοῦσα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Νυμφίου σου.

Θεοτοκίου.

Ῥοῦν παντοίων, δυσχερειῶν καὶ στενώσεων, καὶ θλίψεων ἀποξήρανον Παρθένε, δυνάμει τῶν θείων πρεσβείων Σου.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἀπάντων τῶν κινδύνων, ἐχθρῶν ἐξ ἀοράτων, καὶ τῶν ἐν σώματι παντοίων κακώσεων, ἐκλύτρωσαι Μάρτυς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Κλινόν σου τὸ γόνυ, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, καὶ τῶν κακῶν με ἀπάντων διάσωσον, ὡς σχοῦσα παρρησίαν, Μαρκέλλα θείῳ βήματι.

Ἄνωθεν ἀγγέλους, αἰῶσι συγχορεύεις, καὶ τῶν ἐκεῖθεν τερπνῶν συμμετέχουδα, ἔπιδε ἐξ οὐρανῶν, Μαρκέλλα τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίου.

Μακάριος Κορίνθου, σὺν τῷ Νικηφόρῳ, ἦλθον πρὸ τῆς πέτρας ἣ ἐκάλυψέ σε, ὕστερον δὲ ἦλθεν, Νεκτάριος ὁ θεῖος· μεθ' ὧν καὶ τῆς πανάγνου, σκέπε ἡμᾶς Μαρκέλλα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφεῖμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις νύμφη ἄσπιλε τοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξε Μαρκέλλα, καλλιμάρτυς νεοφανής, βλάστημα τῆς Χίου, καὶ δόξα καὶ προστάτις, πάντων παθῶν ἀπάλλαξον, τοὺς τιμῶντάς σε.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τὴν στολήν, ὡς περικειμένη, καὶ τὸ στέφος ἐν κορυφῇ, ἔχουσα τὸ θεῖον, καὶ τὴν τῆς παρθενίας, λευκοφαῆ λαμπάδα, κρατοῦσα γέγηθας.

Χλαῖναν παρθενίας πορφυραιγῆ, αἵμασιν οἰκείοις, βεβαμμένην ἀθλητικῶς, φέρουσα Μαρκέλλα, τῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης, τμηθεῖσα τῇ πατρῷα, χειρὶ ὡς πάνσεμνος.

Χαίροις τῶν νοσοῦντων καταφυγῇ, καὶ τῶν θλιβομένων, ὄξυτάτη ἀπαλλαγῇ· χαίροις τῆς σῆς νήσου, ἀγλαΐσμα καὶ κλέος, Μαρκέλλα καλλιμάρτυς, καρᾶς με ἔμπλησον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ
ἀστοχήσομεν, ῥυσθίημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

